ANUL IV. — Nr. 993 | EDIŢIA A DOUA | DUMINICA, 3 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ 2 Noembre 1891

UN REGE POPULAR

Alaltăierĭ seară stam la Capşa şi vorbeam cu un confrate despre aşa zisa criză ministerială, când auzirăm de odată sgomotul uneĭ muzicĭ militare care venea pe calea Victorieĭ. „Ce o fi oare?“ întrebarăm amânduoĭ pe sergentul din colţul strădeĭ. „Nimic cucoane“, ne respunse el, manifestaţia merge la Palat. Atuncĭ îmĭ aduseĭ aminte că ziarele oficioase vestiseră publicul că *populaţia capitaleĭ* va merge să facă o manifestaţie Regeluĭ. Ştiam maĭ dinainte ce sunt asemene alaiurĭ, de aceea nu eram de loc curios; confratele meu însă nu mĕ lăsa şi mĕ ţinea cu vorba, ast-fel că ne pomenirăm de odată cu o droae de băeţĭ, de ungurenĭ şi de unguroaice carĭ alergaŭ pe trotuar îmbrâncind lumea ca să urmeze manifestaţia. Eram prinşĭ de şivoiul curioşilor; nu ne maĭ rĕmânea de cât să urmăm şi noĭ curentul. In timpul acesta sosise şi manifestaţia. Eraŭ câte-va rîndurĭ de muzicanţĭ militarĭ însoţiţĭ de câţĭ-va soldaţĭ cu lampioane. Până aci nimic extraordinar; o retragere cu facle şi iată tot. Dar în urma soldaţilor veneaŭ o ceată de *cetăţenĭ indignaţĭ* sdrenţeroşĭ şi desculţĭ carĭ ţipaŭ cât le ţinea gura. In capul lor era *veselul* Brătescu care părea a fi comandantul. Era o privelişte tot o dată ridiculă şi scârboasă. Câţĭ-va streinĭ carĭ priveaŭ şi eĭ acest alaiŭ din intrarea otelulu Continental rîdeaŭ cu hohot. Unul din eĭ zicea: *Quelle sale spontanéité!* (Ce spontaneitate murdara!) Imĭ era ruşine că sînt român şi trecuĭ înainte spre a nu maĭ auzi sarcasmurile lor. Când sosirăm în faţa Palatuluĭ, manifestaţia se grămădi în mijlocul pieţeĭ, în sunetul muzicelor. Ceata manifestantă începu să strige: Ura! Ura! Dar strigătele nu păreaŭ a fi bine organizate, căcĭ porneaŭ unul după altul şi *veselul* Brătescu era silit să alimenteze entusiasmul prin înjurăturĭ, ţipând de i se spărgea pieptul: „Ura! Băeţĭ! Strigaţĭ cu toţiĭ! Aşa! Gură, măĭ! Să trăiască Regele!“ Când colo, se auzea ba câte unul strigând cu vocea răguşită, ba alţiĭ respunzênd ca dintr'o butie, ba copiĭ răcnind ascuţit de'ţĭ ţiuiaŭ urechile.

In fine uşa de la balconul Palatuluĭ se deschide şi Carol I apare în faţa *populaţieĭ Capitaleĭ*.

Veselul Brătescu dă semnalul, măturătoriĭ, fanaragii, accizariĭ, vizitii primărieĭ se pun iarăşĭ pe strigăte. Băeţiĭ nu maĭ pot; le-a perit suflarea; un comisar comunal îĭ îndémnă să maĭ strige, zicêndu-le: „Maĭ daţĭ gură, băeţĭ! Nu vedeţĭ pe németul colo, pe balcon?“ „Să trăiască neamţul!“ ţipă unul. Comisarul îĭ trînteşte un ghiont în coaste şi 'l trage o înjurătură surugiască.

De o dată să face tăcere. „Nenea Iancu să vorbească!“ Un zdrenţuit urmează a striga: Ura! „Tacĭ mă!“ zbiară altul şi 'ĭ înfundă căciula peste ochĭ.

In fine, nenea Iancu înaintează spre balconul regal şi vorbeşte.

Ce o fi spus, nu ştiŭ, căcĭ nu se auzea nimic, dar îmĭ închipuesc.

Când mĕ întorc, vĕd pe streinul de la *Continental* lângă mine. El mĕ întreabă:

— Cine e Domnul care vorbeşte?

— „Iancu Brătescu, ajutor de primar“ îĭ rĕspunseĭ eŭ.

Ça, un adjoint du maire! Il doit faire partie de la commission philoxérique! (Asta un ajutor de primar! Trebuie să facă parte din comisiunea filoxerică).

— De ce, Domnule?

— Nu vezĭ că e beat?

—Te înşelĭ Domnule? E beat de... bucurie! rĕspunseĭ eŭ tăind vorba şi o luaĭ spre casă.

Nu 'ĭ aşa că Regele Carol e popular?

Ce maĭ manifestaţie spontaneă a Capitaleĭ?

Ce caraghioslîc nedemn şi scîrbos!

Cum nu li-e ruşine guvernanţilor? Cum nu'ĭ e ruşine Regeluĭ singur?

Dunăreanul

Congresul Păceĭ

ROMA, 1 Noembre. — *Congresul păcii a respins propunerea comisiuneĭ de a substitui naţiunea armată armatelor permanente. El a aprobat conclusiunile în favoarea stipulaţiuneĭ de către tractat, a unuĭ arbitragiŭ permanent, a uneĭ repartiţiunĭ maĭ echitabile a bogăţieĭ produsă de muncă, a regulăriĭ tutulor conflictelor dintre lucrătorĭ şi patronĭ printr'un arbitragiŭ, etc.*

A patra Varietate

Credem că publicul a observat că *Monitorul oficial*, or de câte orĭ publică câte o scrisoare ce Regele primeşte de la câte un Cap încoronat, în care I se notifică naşterea unuĭ noŭ membru ce ţine de acea familie, termină acea scrisoare prin cuvintele: *Alteţa regală ducesa X saŭ princesa Z a dat naştere unuĭ* **principe.**

Gazetele monarhiste 'şĭ făceaŭ o plăcere şi chiar o fală naţională de a reproduce scrisoarea potentatuluĭ strein întocmaĭ cum o publica *Monitorul*.

Noĭ am ridiculizat tendinţa şi a *Monitoruluĭ* şi a celor-l'alte ziare monarhiste de a face distincţiune între muritorĭ chiar de pe *pragul* intrăreĭ lor în viaţă, chiar atuncĭ când fiinţa omenească e încă *sanguinolentă*, după cum ziceaŭ Romaniĭ, şi arătam cum aceştĭ linguşitorĭ aĭ *domnitorilor* introduc o nouă varietate, *varietatea „prinţiĭ“*, pe câtă vreme ştiinţele naturale nu admit de câ' treĭ varietăţĭ: *secsul masculin, secsul femenin şi pe ermafrodiţĭ*.

Maĭ toate ziarele s'aŭ tămăduit de această adulaţiune şi, când anunţă uşurarea vre-uneĭ *alteţe regale*, spun pe nume sexul nouluĭ născut, adică băiat saŭ fată. Numaĭ *Monitorul oficial* maĭ persistă a distinge pe oamenĭ chiar din momentul când scapă din mâinile *moaşelor*. Dovadă este *Monitorul* de la 29 Octombrie a. c., pagina I-a, coloana I-a, în care publică scrisoarea primită de Regele Carol de la Principele regent al Bavarieĭ, prin care îĭ notifică că nora sa A. S. R. Principesa Maria Theresia de Bavaria a dat naştere uneĭ *Principese*.

Graţie slugărnicieĭ linguşitorilor monarhiştĭ, secolul nostru a putut îmbogăţi ştiinţele naturale cu o a patra *varietate*. Secolul viitor însă, graţie bărbăţieĭ popoarelor, va înregistra şi el o a cincea varietate, pe aceia a *detronaţilor*. **Sic.**

Partide de lacheĭ

Acum câte-va lunĭ, Regele Carol pornea din ţară să'şĭ vază soţia ce zăcea pe patul dureri sub cerul senin al Italieĭ.

Motivul părea firesc. Regele, înainte de toate, este om şi soţ, funcţiunea luĭ, ca orĭ-ce funcţiune publică, nu exclude existenţa sentimentelor omeneştĭ, şi era omenesc ca soţul să se ducă să spue o vorbă de mângâere soţieĭ sale, amărîtă şi chinuită, departe de ţară, departe de cămin.

Curînd însă se vĕzu că boala Regineĭ era numaĭ pretext. Nu mila pentru o femee nenorocită, ci calcule recĭ, combinaţiunĭ politice, îl făceaŭ să se desparta un moment de ceata adulatorilor ce'L înconjoară. In creerul şi inima omuluĭ deprins cu socotitul, sentimentele şi pornirile generoase nu pot să'şĭ aibă locul.

Faptul că'l întovărăşa generalul Florescu era deja semn îndestulător că această călătorie are un caracter politic. Dacă însă în ochiĭ multora Regele nu maĭ era omul milos pentru soţia luĭ, rĕmânea Suveranul corect; se ducea în întîlnirĭ politice împreună cu primul ministru. De aceia nimenĭ n'a zis nimic.

La Monza, Carol I s'a întîlnit cu Humbert I; generalul Florescu cu D. di Rudini. Iarăşĭ corect, nimic de zis.

Dar de aci lucrul se schimbă.

Din Italia, Carol I se duce la Berlin. Aci e miezul tripleĭ alianţe la care e înfeudată ţara noastră; de aci pornesc ordinele către sateliţiĭ ce gravitează împrejurul eĭ; aci trebuia să se hotărască soarta noastră într'un viitor conflict dintre puterniciĭ vecinĭ ce ne înconjoră. Decĭ maĭ mult ca orĭ când, miniştriĭ ţăreĭ trebuiaŭ să ştie ce are să se petreacă şi să se hotărască în capitala imperiuluĭ german. Dar când a fost să plece la Berlin, Regele Carol l'a gonit şi mi l-a trimes încoace.

— *Nicĭ ţara, nicĭ miniştriĭ eĭ, nu trebue să ştie ce am să fac Eŭ la Berlin; Eŭ sunt stăpânul şi fac ce vreaŭ; pleacă!*

Iată limbagiul ce trebue să fi ţinut Regele către generalul Florescu.

Şi această păpuşă de paradă a plecat capul cu umilinţă şi s'a întors în ţară fără să protesteze purtând de gât ca pe o sgardă decoraţia pe care I-a atîrnat-o Humbert I.

Nu numaĭ el, dar întreg cabinetul, până şi D. Lascar Catargiu, acest caracter de bronz, cum îĭ plăcea D-luĭ Costaforu să'l numească, n'aŭ găsit cuvînt de protestare. Demnitatea cabinetuluĭ era dispreţuită şi călcată în picioare şi nu s'a găsit nicĭ un ministru ca să spună Regeluĭ:

— *Staĭ Majestate! Până acĭ! Nu poţĭ inchina Ţara fără ştirea noastră. După Constituţie, Tu, ca şi copilul prost şi neştiutor, chiar când facĭ rĕŭ, nu aĭ răspundere; nu Ţie, ci nouă are să ne ceară Ţara socoteală, când o veĭ da de mal. Datoria noastră este să te oprim şi să'ţĭ aducem aminte, că eştĭ suveranul uneĭ ţărĭ constituţionale, iar nu a uneia despotice.*

Purtarea guvernuluĭ şi a partiduluĭ ce'l susţine, cu toate coteriile lăturaşe, a fost din cele maĭ slugarnice. Gazetele lor, în loc să releveze faptul, să protesteze şi să cheme pe miniştriĭ la datoria lor, n'aŭ găsit destule cuvinte de laudă şi s'aŭ extaziat în faţa paradelor interesate pe care Wilhelm II le da în cinstea musafiruluĭ Sĕŭ.

Liberaliĭ-naţionalĭ aŭ avut aceiaşĭ atitudine. Ba aŭ mers cu linguşitoria ceva maĭ departe: nu numaĭ că n'aŭ protestat, dar aŭ aprobat purtarea Regeluĭ, spuind că bine a făcut, căcĭ primul ministru e un prost şi ar fi făcut ţara de rîs. Şi şeful lor de fapt, tîrîtorul D. Sturza, lacheul nedeslipit de pulpana regală, a alergat la Berlin, nădăjduind că poate 'i-a veni toane Regeluĭ să'l cheme la putere.

Şi cu prilejul întoarcereĭ în ţară a Regeluĭ şi a prinţuluĭ Ferdinand ambele partide istorice n'aŭ găsit de cât laude la adresa lor. De ce? Pentru că unu şi-a bătut joc de ţară şi altul de o faţă romîncă.

Faţă cu atâta înjosire, scârba ne cuprinde şi nu putem de cât să stigmatizăm atitudinea partidelor de lacheĭ.

Ceea ce însă ne bucură, e că masa naţiuneĭ stă indiferentă şi priveşte cu dispreţ la mascarada politicianilor nemernicĭ.

F.

KRACHUL DIN BERLIN

BERLIN, 1 Noembre. — Ed. Mass, şeful uneĭ case de bancă din Charlottenburg, s'a pus la dispoziţia justiţieĭ pentru o delapidare de depozite care se urcă la 400,000 mărcĭ.

CRIZA

Orĭ-ce discuţie şi propunerĭ de remaniarea ministeruluĭ aŭ fost lăsate până astăzĭ când se va ţine la palat un consiliŭ de miniştri sub preşidenţia Regeluĭ.

Cestiunea remaniereĭ va fi discutată şi în cazul de neînţelegere asupra persoanelor carĭ vor compune cabinetul, generalul Florescu va depune demisia ministeruluĭ.

REVOLUŢIA IN BRAZILIA

BUENOS-AYRES, 1 Noembre. — Circulă ştirĭ contradictoriĭ în privinţa scopuluĭ rĕscoaleĭ din Rio Grande. Oare-carĭ ştirĭ zic că este o mişcare în favoarea imperiuluĭ.

LONDRA, 1 Noembre.— *Times* află din Santiago că provinciile septentrionale ale Brazilieĭ se unesc cu răscoala în contra luĭ Fonseca.

Agenţia Reuter află din contra din Rio de Janeiro că pare sigur că insurgenţiĭ din Rio-Grande, carĭ s'aŭ făcut stăpânĭ pe administraţie, armată şi flotă, voesc să proclame pe Fonseca director pe viaţă. Armata va fi complectată printr'o recrutare forţată.

Revizuirea în Belgia

BRUXELLES, 1 Noembrie.—Camera a decis, după propunerea preşedintelui Consiliuluĭ, să discute proiectul de revizuire a Constituţieĭ îndată după deschiderea Camereĭ în Ianuarie.

Afacerea Cojocaru

Directorul nostru a primit următoarea scrisoare, privitoare la afacerea Cojocaru:

Stimatul şi iubitul meŭ prietin,

De şi cam suferind de la un timp încoace, cu şubreda mea sănătate, totuşĭ am urmat cu un viŭ interes tot ce s'a vorbit şi scris în maĭ toată presa relativ la strania afacere a judecăreĭ şi condamnăriĭ soldatuluĭ-ordonanţă ofiţerească Cojocaru, osîndit *in extremis* la munca silnică pe viaţă de către consiliul de Rezbel din Bucureştĭ pentru crima de: *lovire a superioruluĭ*, confirmată şi de consiliul de revizie prin respingerea apeluluĭ, fără ca acuzatul să fi avut saŭ fost apărat de cine-va măcar pro-forma.

Am citit şi protestul oficerilor garnizoaneĭ Bucureştĭ provocat de către colonelul Crăiniceanu în contra ziarelor *Lupta* şi *Adevĕrul*, care în esenţa luĭ conţine avertisment şi ameninţare.

Aceste două recente chestiĭ, părându'mĭ cu totul **caracteristice**, m'aŭ hotărît a eşi din pasivitate şi a vĕ notifica Dv. modesta mea opinie.

Cred că vĕ amintiţĭ că în cursul lungiĭ mele carierĭ în armată am avut ocaziune a fi preşedinte de comisie criminală ostăşească (sub regimul vechieĭ condicĭ penale M.) apoĭ auditor (comisar regal) şi în maĭ multe rîndurĭ ca oficer superior am participat ca membru în consiliile de rezbel (sub regimul coduluĭ actual).

Ca atare dar, acum când sunt retras în viaţa privată, îmĭ este permis, cred, a spune şi eŭ un cuvînt în această excepţională chestie ce cu bun rezon a făcut şi face atâta larmă în toată ţara în lumea civilă şi militară şi în spiritul eminenţilor scriitorĭ şi legiştĭ care aŭ discutat-o şi tratat-o.

Este necontestat ca actualul cod militar, pe lângă maĭ multe lacune apoĭ are şi defectul a nu face nicĭ o deosebire între superior şi superior (Ierarhiceşte vorbind) şi nicĭ nu deosibeşte crimele saŭ delictele militaruluĭ privite după caracter saŭ circumstante, adică pe acelea ce s'ar comite *în front, în serviciŭ saŭ din cauza serviciuluĭ*; din acelea ce s'ar comite *în afară din serviciŭ, privat cu totul, şi nu din cauza serviciuluĭ*.

Intre aceste două categoriĭ deosebirea fiind mare, **Disciplina şi aprigi disciplinaţĭ trebue să gândească serios şi să cugete profund!**

Pentru un soldat, superiorul sĕŭ începe de la caporal în sus până la general.

Apoĭ lovirea dată de un soldat sergentuluĭ saŭ unuĭ oficer inferior, este oare tot una cu acea ce s'ar da coloneluluĭ sĕŭ saŭ celuĭ maĭ mare general? De sigur că nu!

Codicile militar dar, este de absolută necesitate d'a se revedea şi modifica.

O altă versiune se impune: Soldatul *necombatant* (devenind ordonanţă oficerească-serv-vistavoĭ-dănciuc) poate el avea acelaşĭ caracter cu combatantul soldatul fruntavoĭ? De sigur că nu, de o sută de orĭ nu sub toate raporturile!

Cunoştinţa disciplineĭ la cel 1-iŭ este superficială, ea se mărgineşte la ascultarea şi serviciul stăpînuluĭ sĕŭ (oficerul la care este dat ca servitor) a'ĭ văcsi cizmele, freca sabia, aduce apă, tăia lemne etc., pe dînsul numaĭ îl ştie de frică şi îl consideră ca pe imediatul sĕŭ şef.

De ceĭ alţĭ oficerĭ aĭ armateĭ el nu se ocupă, el ştie numaĭ că trebue să salute când se întâlneşte cu vre-un grad şi atâta tot, o ascultare specială nu i se impune: d. e. Stăpînul sĕŭ l'a trimis în tîrg saŭ la croitor saŭ la apă; un oficer străin îl întîlneşte şi îĭ ordonă să vie după dînsul la piaţă saŭ să'ĭ ducă vre-un obiect acasă saŭ aiurea; ordonanţa nu vrea să'l asculte, căcĭ nu poate lăsa serviciul stăpânuluĭ sĕŭ actual. Oare în asemenea caz putea-va el fi dat în judecată ca neascultare de ordine saŭ vĕdită nesupunere către superior? De sigur că nu!

Pe când cel al 2-lea soldatul de front, combatantul, întărit în cunoştinţa datoriilor, familiarizat cu spiritul disciplineĭ pe care zilnic o recitează la teoriĭ în cazarmă şi pe care o practică fără întrerupere de la exerciţiŭ până la gardă şi corvezĭ, el este în stare d'a o cumpăni şi observa în totul şi în toate maĭ mult de cât ordonanţa. Cojocaru era

ordonanță, serv oficeresc și numaĭ această calitate urma cred a se fi ținut în seamă de judecătoriĭ și juriul ce l'aŭ condamnat la cea maĭ capitală,mare și estremă pedeapsă ce o prescrie codul în timp de pace.

Eŭ nu voiŭ zice că eĭ aŭ fost niște *vulgarĭ rĕsbunătorĭ* căcĭ educația și demnitatea lor este maĭ sus pusă, ura și pasiunea nu i-aŭ dominat și nicĭ cred că s'ar putea scoborî așa de jos, nu! dar voiŭ zice că: D-lor aŭ fost prea severĭ până la estremitate, că voind a face un mare esemplu tăind adînc în carne vie, spre a impune frică, și a preveni pentru viitor repetarea unor asemenea nenorocite incidente!

Inarmațĭ cu un art. precis al coduluĭ militar, l'aŭ aplicat nenorocituluĭ Cojocaru în toată plenitudinea luĭ (de și nu acel art. era aplicabil(fără să ție în seamă, nicĭ că oficerul lovit nu era stăpânul și imediatul șef al ordonanțeĭ, nicĭ că delictul nu s'a petrecut în serviciŭ saŭ din cauza serviciuluĭ, dar cu totul în particular, de la o femeie, unde gelozia a orbit pe agresor, cum s'ar întîmpla fie în cârciumă, fie la un joc de cărțĭ saŭ în alte localitățĭ private, ceea ce diferă mult!

D-niĭ judecătorĭ n'aŭ avut în vedere de cât gravitatea cazuluĭ care se prezintă ca comis, fără să ție seamă de circumstanțele și mobilul ce l'aŭ provocat, de calitatea agresoruluĭ ca și a pacientuluĭ! D-lor s'aŭ lăsat la o parte îndoitul caracter ce aŭ după lege și ca *juriu*, unde în conștiință puteaŭ zice și un „Nu", și aŭ rămas numaĭ cu 1-ul caracter de judecătorĭ simpli și severĭ aplicând vinovatuluĭ cea maĭ mare pedeapsă din cod. *Lovirea superioruluĭ*, indiferent daca faptu s'ar fi petrecut în front, în cazarmă la vre-un serviciŭ comandat, saŭ în altă parte și în alte circumstanțe! Actualul cod-militar are și el ceva bun, acea că: membriĭ consiliuluĭ de rezboĭ sunt și judecătorĭ, sunt însă și jurațĭ eĭ aŭ facultatea de-a pronunța și după litera legiĭ, dar și dupĕ *conștiință*.

In delicte pur militare și disciplinare, provocarea saŭ circumstanța atenuante, nu se admite de cod, însă judecătoriĭ-jurĭ, aŭ facultatea a le cumpăni și a le admite, ast-fel s'aŭ vĕzut de sute de orĭ, și se întâmplă încă, ca un desertor să fie achitat de judecătoriĭ-jurĭ când circumstanțele în care acuzatul aŭ comis dezertarea, vin în favorul sĕŭ, și juriul în conștiință le admite.

A fi sever judecător nu înpedică a fi drept și clement. Severitatea disciplinii militare, care este sufletul și religia uneĭ armate, pentru ca ea să fie tare și nestrămutată, trebue să se rezeme sincer pe dreptate, pe echitate, neadmițĕnd ca superiorul să aibă numaĭ drepturĭ și chiar când abuzează de prerogativele sale! Iar inferiorul sĕŭ numaĭ datoriĭ, și nicĭ o scînteie de drept. Aceasta 'mĭ amintește conversația ce am avut odată cu un colonel pesimist (azĭ el este general).

Soldatul nu are nicĭ un drept ci numaĭ datoriĭ! „Ba tot are un mic drept i-am rĕspuns eŭ, căcĭ măcar dreptul la hrană, la îmbrăcăminte și la adăpost tot îl are".

Nenorocitul Cojocaru *vistavoĭ* este victimă al principiuluĭ disciplini, așa cum l'aŭ înțeles judecătoriĭ sĕĭ, voind cu dînsul să facă un *strașnic* esemplu!?

Condamnarea sa la ocnă pe viață este pe atât de *boacănă* pe cât este și nedreaptă; să sperăm și să credem că D. ministru al justițieĭ în interesul legiĭ, al dreptățiĭ și al umanitățiĭ, va introduce acest caz anormal la înalta curte de casație.

In o viitoare scrisoare vĕ voiŭ întreține puțin și asupra polemicelor unor ziare din presa noastră, care aŭ provocat protestul Crăiniceanu, voiŭ arăta în care punte acest protest are saŭ nu dreptate.

Primește iubite *Bădiță* Alecule o strîngere de mână cordială de la și vechiul și bătrînul D-tale prieten ce te salută.

I. M. Mladian.
Maior în retragere.

„Adevĕrul" la Ploeștĭ

Din pricină că Ploeșteniĭ a făcut prea multă politică, s'a îngrijit prea puțin de buna stare a orașuluĭ.

Orașul Ploeștĭ a rĕmas mult în urmă; pot zice că a ajuns într'un hal aproape de plîns. N'are pavagiĭ bune, nu e iluminat bine, nu e păzit bine; stradele sunt strîmte și întortochiate; îĭ lipsește o piață cum se cade, o hală, clădirĭ pentru școlĭ, etc.

Sub guvernul junimist— prin stăruința unor deputațĭ — se votează suma de 300 miĭ leĭ pentru clădirea unuĭ liceŭ, de oare-ce actuala clădire fiind proprietatea comuneĭ, Statul a venit adesea în conflict cu comuna, afară de aceasta nicĭ clădirea nu maĭ corespunde scopuluĭ.

A rĕmas, bine înțeles, în sarcina comuneĭ și a județuluĭ, cumpărarea loculuĭ necesar spre a se ridica noua clădire. Eĭ bine, de douĭ anĭ se tărăgănează lucrurile și până azĭ nu s'a cumpărat locul necesar. In consiliul comunal sunt liberalĭ, în cel județean sunt conservatorĭ; uniĭ pe alțiĭ nu se pot suferi și numaĭ se paralizează reciproc. Un loc e prea departe, altul prea în centru; unul prea mic altul prea scump și așa în continuŭ se inventează fel de fel de nimicurĭ.

E de crezut că, într'un oraș cu 40,000 locuitorĭ cu o întindere de aproape 30 chilometri în periferie, să nu se poată găsi un loc spre a se construi pe el un liceŭ? Ce bajocură! Ce rîs! Ce oamenĭ de nimic!

Și cetățeniĭ Ploieștenĭ staŭ cu mânile în sîn și se uită în gura acelora ce rîd de eĭ. Pentru toate nimicurile fac întrunirĭ peste întrunirĭ, numaĭ spre a pune la locul lor pe ceĭ ce'șĭ bat joc de eĭ, nu fac și nu aŭ făcut nimic. După mine, ar trebui ca câțĭ-va oamenĭ de inimă să pună mâna pe această afacere, să'șĭ maĭ aducă aminte de 1865, 1866, să provoace o întrunire, să cheme acolo atât pe ceĭ de la comună, cât și pe ceĭ de la județ și să'ĭ provoace ca, saŭ să se hotărască o-dată și să dea loc, saŭ să'șĭ depună mandatele; iar pe de altă parte, să intervină pe lîngă ministrul instrucțiuneĭ, ca să le pună un ultim termen, d. ex: până la 1 Ianuarie 1892. Dacă nicĭ până atuncĭ nu vor da locul trebuincios, să li se înscrie din oficiŭ în buget sumele necesare pentru cumpĕrarea loculuĭ.

Fac această propunere, și sunt sigur că nicĭ un Ploieștean — om de omenie — nu se va ridica contra eĭ.

Trebue să se termine odată cu demagogiĭ și cu nehotărîțiĭ, să se cunoască 'n fine aceĭ ce voiesc binele Ploieștilor și ceĭ carĭ voiesc a pescui în apă turbure, spre a profita numaĭ eĭ. Cred că e și timpul pentru aceasta.

Fiind-că am început cu școlile, să vĕ vorbesc și douĕ cuvinte despre externatul secundar de fete și despre localul luĭ.

Dintr'un fond al Societățeĭ pentru învĕțătura poporuluĭ român s'a ridicat acum un an, o clădire destinată pentru externat. Clădirea începută cu fondul societățeĭ și un mic ajutor de la minister a putut fi ridicată de roșu și aproape învelită, dar isprăvindu-se fondurile clădirea stă de aproape un an tot așa precum a rĕmas; ți-e maĭ mare jalea să te uițĭ cum a început deja să se dărâme, căcĭ ce să'ĭ facĭ timpuluĭ, el strică toate, azĭ cade o cărămidă, mâine alta, și așa maĭ încolo, până când într'o zi te pomeneștĭ cu ea jos la pământ, și atuncĭ adio externat. Dar ce să'ĭ facĭ? Cetățeniĭ republiceĭ luĭ Stanian fac gură până la cer pe timpul uneĭ alegerĭ saŭ pentru câte vre un nimic, dar pentru a asigura pentru copiĭ și copilele lor clădirĭ hygienice și încăpătoare, nu aŭ vreme de perdut. Mĕ prind, mâine să fie vr'o alegere și i-aĭ vedea în mare fierbere, dar pentru așa nimicurĭ ca școalele nicĭ nu aŭ timp de gândit.

Dacă sunt oamenĭ de inimă și cu dor de a asigura sănătatea și viitorul copiilor lor, nu trebue să ștea nepăsătorĭ și să nu primească chiar ceea li se dă.

Dacă ministrul nu voește a le maĭ da 15—20 miĭ leĭ spre a termina clădirea și dacă iubesc școala, puie umăr la umăr, mână la mână și facă ca să se termine ceea ce s'a început. E păcat ca o clădire jumătate făcută, să se dărâme, când numaĭ puțină bună voință de ar fi și maĭ mult interes pentru școală, ar face ca totul să se termine și să nu maĭ stea sĕrmanele copile în grajdurĭ și cu rogojinĭ pe perețĭ cum staŭ acum. Cine are urechĭ de auzit, audă! Eŭ mi-am făcut datoria de a atrage atenția celor în drept și sper că rĕul se va îndrepta.

Rudu

INFORMAȚIUNI

Ziarele dinastice chiar nu pot să nu recunoască, că manifestațiile făcute cu ocazia venireĭ Regeluĭ n'aŭ fost fructul entusiasmuluĭ spontaneŭ al cetățenilor Capitaleĭ.

Iată ce zice *Voința Națională*:

Aseară, toate muzicile din garnizoană, puse sub comanda D-luĭ Hübsch, inspector al muzicilor militare, aŭ esecutat retragerea la palatul din Capitală.

M. S. Regele și A. S. Principele Ferdinand, precum și câțĭ-va din miniștriĭ aŭ eșit în balcon.

Muzicile, așezate în un careŭ de soldațĭ purtând în mâinĭ lampioane venețiane, aŭ cântat retragerea și rugăciunea.

După aceea câțĭ-va măturătorĭ și pietrarĭ de aĭ Primărieĭ, comandațĭ de comisarĭ și agențĭ pachiștĭ, aŭ intrat cu masalalele în curtea palatuluĭ spre a aclama pe Suveran și moștenitor.

M. S. și A. S. însă, îndată ce muzicile militare terminară rugăciunea, părăsiră balconul.

Manifestația pachistă nu reuși de loc.

Cetașiĭ luĭ Pake și aĭ luĭ Decalitru se duseră de la Palat la Sdrafcu, unde traseră o beție ne maĭ pomenită cu baniĭ luațĭ din casa comunală și din fondurile secrete ale poliției.

*

Constituționalul asupra aceleiași manifestațiĭ scrie urmâtoarele:

„Câțĭ-va curagioșĭ cetățenĭ de aĭ luĭ Brătescu, carĭ eraŭ în starea luĭ normală, aveaŭ niște facle carĭ făceaŭ un fum ce strica tot decorul feeric al lampioanelor."

—✠—

Comisia pentru studiarea proiectuluĭ de organizare a judecătorielor de ocoale, este de părere ca actualul proiect să se modifice, de oare ce prezintă multe inconveniente.

—✠—

Astă-zĭ fiind centenarul mareluĭ compozitor Meyerbeer, direcția opereĭ italiene, va serba, ca toate direcțiile operilor din lume, această zi, făcênd să se cânte numaĭ bucățĭ din operile luĭ Meyerbeer. Programul este alcătuit ast-fel: actele II și III din *Ughenoțiĭ*, uvertură din *Dinorah* și valsul din actul al 2-lea, actul al 4-lea din *Africana*.

—✠—

România ne acuză că am fi certațĭ cu cinstea, pentru că, reproducênd o informație a eĭ despre primirea Regeluĭ, am zis că *poliția comunală* i-a făcut recepțiunea, în loc să zicem *populația Capitaleĭ*, după cum era în ziarul oficios

Babornița guvernamentală se întrece. In loc să ne mulțumească pentru că am dat știreĭ sale forma corespunzĕtoare cu adevĕrul, ea ne insultă.

Noroc că baba nu maĭ are colțĭ și mușcăturile eĭ nu vatămă.

—✠—

Consiliul de revizie al armateĭ a respins aseară recursul căpitanuluĭ Gheltț condamnat pentru omor la un an închisoare.

*

Consiliul a maĭ respins și recursul locotenentuluĭ Mihăescu condamnat pentru *delapidare și fals, la 5 anĭ* închisoare și degradare.

—✠—

Laudă ciocoiască.

Un ziar conservator din Capitală, ocupându-se de armată, spune că D. de Freycinet, actualul ministru de rĕzboĭ francez, a reorganizat statul-major francez *conform vederilor D-luĭ Iacob Lahovary*.

Lauda e prea gogonată ca să n'o relevăm.

—✠—

Aflăm cu plăcere că D. George Balș, care era grav bolnav, acum e afară de orĭ-ce pericol.

Iĭ dorim grabnică însănătoșire.

—✠—

D. Băleanu, directorul penitenciarelor, va pleca să inspecteze penitenciarul Dobrovăț și pe cel din Craiova.

—✠—

Monitorul oficial de astă-zĭ publică Legea poliției vînatuluĭ, votată de Corpurile Legiuitoare în ziua de 4 Februarie 1891.

—✠—

Comisarul comunal Christache Ionescu, a confiscat 50 de pâinĭ de la brutarul Gheorghe Z. Coșin din Strada Basarab Nr. 232, de oare-ce fie-care pâine avea lipsă dintr'un kilogram 250 grame.

—✠—

D-nul Enăchiță Văcărescu pleacă astă seară la Roma spre a'șĭ prezinta scrisorile de rechemare.

—✠—

Concertul cântăreței *Marcela Sembrich* se va da Marțĭ 12 Noembrie în sala Ateneuluĭ.

—✠—

Criza comercială pe piața Bucureștilor este destul de serioasă.

De la 3 Ianuarie până astă-zĭ tribunalul comercial din Ilfov a declarat în stare de faliment șaĭ-zecĭ și douĭ de comercianțĭ.

—✠—

Se zice că Kirschen ar fi depeșat că a ajuns sănătos la New-York. Intreabă de sănătate pe sora sa, care e bolnavă.

Se maĭ spune că poliția de acolo 'l-ar fi arestat deja, în urma avizuluĭ dat de poliția noastră.

—✠—

D-na Aristia Economu, învățătoare din comuna Dudeștĭ-Cioplea, din județul Ilfov, a venit la redacțiunea noastră și ne a reclamat că revizorul școlar vizitând școala în timpul vacanțelor, după ce a petrecut cu perceptorul local, a 'naintat ministeruluĭ un raport pentru destituirea D-eĭ, imputându-ĭ o rea conduită, lucru ce D-na Economu susține că nu este adevĕrat.

Rugăm și d'astădată pe D. Poni se orînduiască o cercetare serioasă căcĭ purtarea arbitrarie a revizorilorĭ școlarĭ a ajuns de pomină.

PAUL MARGUERITE

Spre Mare

Este foarte frig. Pămîntul rusesc e acoperit cu zăpadă. In colibele bine încălzite, lângă vatră, miciĭ mojicĭ, roșiĭ ca racul, beaŭ Kwass. In castel, singură în salon, tînĕra contesă Zwișin, palidă, cu un fior în corp, privește, printre florile pe carĭ gerul le-a desinat pe geamurĭ, câmpia albă unde fug tremurând iepuriĭ negri și cerul plumburiŭ pe unde nu zboară nicĭ o pasĕre. Sunt doĕ lunĭ de când aŭ plecat ele spre țara soareluĭ. Și gîndul tînereĭ femeĭ îĭ urmărește, nostalgic, peste marea de turcoaze și de safir, marea de la Nizza, de la Menton, de la Cannes. Pe urmă oftează și se duce lângă soba unde arde buștenĭ de lemne și la gura căreia sunt întinse peĭ de urșĭ albĭ.

Cu toate acestea este bine în salonul acesta închis cu perdele groase, capitonat, împrejurul căruia circulă, nevĕzute, țevĭ de căldură a căror gurĭ sufla icĭ și colo, căldura. Insă de giaba ține contesa Annia mâinile lângă foc, tot îĭ este frig, și se gândește că trebue să fie bun lucru plimbarea d'a lungul talazurilor calde pe malul mări de la Cannes, în Franța despre care i-a rĕmas, încă din copilărie, o amintire ca de vis și un fel de vedenie de paradis.

Se uită la un pastel pe ca'l luminează flacăra din sobă: portret de fată tînĕră. Al sĕŭ? Nu! Al mami sale, care a murit de multă vreme, dar cu care ea semăna așa de mult încât chipul acesta de moartă amintește grozav chipul celeĭ care trăește și pe 'l care reflectează ca într'o oglindă veche misterioasă. Da! este același obraz fin, aceiași ochĭ albaștri triștĭ, aceleașĭ buze palide, aceiașĭ anemie de rasă, vaĭ! Și amintirile conteseĭ Zwișin se abat și se îndreaptă spre malul mări albastre, înorată de soare, spre o epocă de fericire copilărească și de feerie magică.

Se pune îngândurată pe un scaun și se uită printre gene la flacăra vie din sobă; o lumină roză și confuză o înfășoară, întocmaĭ ca o lumină pe care o percep poate numaĭ orbiĭ când se uită la soare. Și iacă ce deșteaptă într'ânsa sensațiunea aceasta de căldură purpurie.

*

Este de opt anĭ, are rochiĭ scurte și pulpele goale. După un voiaj lung în drumul de fier, când muma sa, foarte bolnavă, a fost dusă din vagon în brațele uriașuluĭ prinț Korserf, bărbatul sĕŭ, micuța Annia se vede într'o vilă mare bătută de soare, sub azurul ceruluĭ din Cannes, în fața Mediteraneĭ care cântă.

In toate zilele guvernanta sa o scotea din casă și o plimba. De multe orĭ iar în locul guvernanteĭ este nenea. Ea zice nenea marchizuluĭ de Têts, diplomat, atașat la ambasada Franțeĭ din Petersburg, pe care l'a vĕzut tot-d'auna, de când s'a născut, și care și-a luat un concediu lung ca să poată însoți familia Korserf. In capul eĭ micuț nu prea pricepe pentru ce marchizul nu se deslipește de bolnavă. Cu toate acestea nu'ĭ geloasă, fiind că nenea o mângâe, este foarte bun cu dînsa; ar zice cine-va maĭ bucuros că el e tatăl eĭ iar nu prințul, care nicĭ odată nu se uită la dînsa nicĭ nu'ĭ vorbește,

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(23)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristineĭ

XV

— Șit! vorbește maĭ încet, Dumnezeule!... vorbește maĭ încet..... Tremur de frică... Iasă trebue să 'țĭ spun și altceva.

Intră și în odaia mea... cu altă cheie... Caută prin sertare... prin hîrtiile mele... Poftim.... iacă ce am găsit alaltăerĭ pe masa mea....

— O batistă a conteseĭ!....

— Da și știĭ că dînsa nu vine nicĭ o dată la mine, cel puțin pe față.... A venit pe furiș, de vreme ce și-a uitat batista.

Contele se sculase galben de mînie; sta în fața Christineĭ când pe un picior când pe celălalt și Engleza părea că se silește în zadar ca să'l potolească.

— Asta'ĭ prea mult și are să se sfîrșească! zise el cu dințiĭ strînșĭ.

A! aĭ făcut foarte bine d-ta că aĭ spus... aĭ să vezĭ... chiar aĭ fi trebuit să 'mĭ spuĭ maĭ de mult....

— Te rog, domnule, lasă-mĕ să'țĭ spun...

Știŭ pentru ce mĕ pîndește astfel Mariana, care'ĭ foarte credincioasă conteseĭ... Știŭ pentru ce a intrat d-na de Montalais în camera mea în lipsa mea... pentruce este tristă, îngîndurată.... maĭ cu seamă de vreo lună încoace.

Deocamdată am crezut că asta'ĭ vine din pricina boaleĭ......

— Eĭ bine?

— Eĭ bine! nu'ĭ așa, aș jura!... D-na de Montalais te va fi auzit poate pe când îmĭ spuneaĭ ceea ce mĕ chinuește pe mine.... și.... este geloasă......

— Nu se poate!

Christina dete din cap.

— Este așa cum îțĭ spun eŭ, să mĕ crezĭ!

Enric părea zdrobit.

Geloasă.... Alice a luĭ! Aide de!

Alice îl iubea din toată inima, era sigur contele... Il adorase toată viața eĭ însă gelozia nu putea găsi loc în sufletul eĭ liniștit....

Ea care, decând se măritase, nu manifestase nicĭ o frică...

Cu toate acestea, tot ce băgase de seamă Christina?....

E adevĕrat că biata femee se schimbase mult... Dar?.....

Dar trebuia liniștită... dar în ce chip?

Fiindcă, de! era foarte adevĕrat, el adora pe mistress Howard și....

— Un singur mijloc este ca d-na de Montalais să fie fericită acum.... să pleo eŭ d'aci.

Christina zisese vorbele acestea cu un ton hotărît, tocmaĭ în clipa când și contele se gîndise tot așa.

Ar fi zis cineva că ea citea într'însul.

— Să plecĭ d'aci? îngînă el.

— Da, voiŭ pleca diseară.... trebue... trebue negreșit.

— Dar nu vreaŭ eŭ..... saŭ, dacă plecĭ, viŭ și eŭ cu d-ta....

— Dă'mĭ voe, domnule, să'țĭ spun că nu vorbeștĭ bine.... D-na de Montalais este binefăcĕtoarea mea... ea m'a scos din mizerie.... și speram să trăesc tot dauna lângă dînsa.....

Iĭ sînt cu totul devotată.... i-aș fi fost devotată, aș fi iubit'o totdauna dacă..... dacă.... nu m'aĭ fi... iubit.... d-ta...

Câtă vreme doamna n'a știuț că... mĕ iubeștĭ.... câtă vreme demnitatea eĭ de nevastă n'a suferit ca să se vază preferată alteĭ femeĭ, am stat aicĭ....

Acum că plec pentru ce n'așĭ spune? Cu toate luptele mele, cu toată voința mea, simțiam o dulceață mare ca să mĕ simț iubită..... de d-ta maĭ cu seamă.....

Imĭ călcam conștiința, datoria..... mĕ lăsam în voia aceleĭ dulcețĭ.... speram că nu se va ști nicĭodată.... nebunia d-tale.... și slăbiciunea mea vinovată.....

Sînt pedepsită însă..... așa trebuia...... fericirea nu ține mult!....

Adio, domnule.... pentru ca să 'țĭ zic adio te am rugat să viĭ aci.

Astăseară părăsesc pentru tot dauna casa d-tale și contesa îșĭ va dobîndi iar liniștea.....

Suspine prea multă vrĕme stĕpînite, îĭ tăiară vocea și tînĕra femee căzu pe un scaun, plângênd, cu obrazul ascuns în mâinĭ.

Scena fu sfîșiitoare.

Montalais rugă pe Engleza ca să rĕmâe.

Fu de giaba.

Ea nu se clinti.

Insă, dupe multe rugăciunĭ, dupe multe argumente, cititoarea primi ca să maĭ aștepte câteva zile.

Nu trebuia să găsească un pretext pentru copiĭ?

Contesa, sigur, va pricepe motivul acesteĭ plecărĭ și în sine se va bucura, însă nicĭ Filip nicĭ Madelena nu trebuiaŭ să bănuiască drama aceasta intimă.

Așa dar Engleza va spune că s'a întâmplat ceva care o silește să plece imediat...... o boală grea a lady Rochester, bunioară.

Fuga eĭ va fi astfel explicată.

— Unde o sĕ te ducĭ? întrebă Montalais.

— Știŭ eŭ? D'ocamdată la Paris.... peurmă, colo saŭ dincolo... unde mĕ vor duce ochiĭ....

Ce grea o să'mĭ pară viața dupe aceste șease lunĭ de fericire! O! ce nenorocită sînt!

— Pleacă... de vreme ce nu se poate să rĕmâĭ aci, zise contele, însă să nu uițĭ că nu aĭ să maĭ fiĭ nicĭodată nenorocită.... Nicĭodată!

Să mĕ lașĭ să fac ce știŭ eŭ...... O să 'țĭ spun când va trebui.....

Tînĕra femee ridică capul cu mîndrie:

— Nicĭ o vorbă maĭ mult, domnule! aĭ să mĕ rănieștĭ de moarte.

Contele voi să rĕspundă, însă nu avu vreme.

Mistress Howard îĭ luase mâna speriată.

— Am auzit zgomot..... zise ea. Nu vorbi.... A umblat cineva pe dupe palmierĭ; sînt sigură.

Amîndoĭ rĕmaseră nemișcațĭ pe scaune, fără să zică o vorbă, fără să facă un gest, ținându'șĭ chiar suflarea.

(Va urma)

Ş'apoĭ, prea puţin se gândeşte ea la aceste lucrurĭ; este prea copilă de şi are minte înainte de timp. Eĭ îĭ face plăcere orĭ şi ce, balurile costumate, jucăriile pe care i le aduce D. de Têts, succesul ce are în lume persoana eĭ micuţă exotică şi plăpândă. Dar micuţa Rusoaică se bucură maĭ cu seamă de ţara asta frumoasă senină, unde copaciĭ sînt tot-d'a-una verzĭ, unde cresc florĭ marĭ, unde e numaĭ parfum în aer. Când este cald i se dă voe să'şĭ moae picioarele în valurĭ; şi le usucă pe urmă alergând prin nisipul cald; şi mâinile eĭ, pline cu melcĭ de mare, şi pĕrul eĭ biciuit de vînt păstrează un miros plăcut de sare. Nu, nicĭ odată nu se gândise ea la aşa minunĭ şi că poate să fie o ast-fel de ţară, unde iarna seamănă cu primă-vara, unde e numaĭ lumină, parfum şi bucurie.

Insă uimitorul decor piere de-odată şi se lasă noaptea. Villa este cernită, prinţesa Korserf este dusă la cimitir; seara, prinţul şi D. de Têts, singurĭ în salon, se iaŭ în braţe plângênd. Şi acelaş tren care umblă zi şi noapte duce pe fetiţa cu guvernanta până în Rusia. De atuncĭ aniĭ aŭ trecut; n'a maĭ vĕzut de fel pe marchizul de Têts. Prinţul tatăl sĕŭ a lăsat'o la o mătuşe; vine foarte rar s'o vază; într'o zi aude că tatăl sĕŭ a murit. Lunĭ cenuşiĭ, lunĭ albe, lunĭ negre, multe iernĭ trec şi într'o zi Annia, la 18 anĭ, se mărită cu un aghiotant al caseĭ Ţaruluĭ, dulcele, scumpul şi iubitul sĕŭ Sergiu Antonovicĭ, conte Zwişin.

*

Cel d'intâiŭ lucru ce cĕruse ea bărbatuluĭ sĕŭ, a doua zi după nuntă, fusese: „Du-mĕ în miază-zi a Franţeĭ. Aş vrea să petrec o iarnă la Cannes; sînt sigură că mi-ar fi maĭ bine mie care sînt aşa de delicată. Fă'mĭ graţia asta, Sergiu Antonovicĭ?“ Dar ce fel! Aghiotantul nu putuse să'şĭ părăsească slujba; interese de familie, un proces, îl ţinea în Petersburg. Contesa Annia nu maĭ vĕzuse cerul şi marea de azur.

Şi spre marea asta, tot spre marea asta i se ducea gândul acum cu o frică mare că nu o s'o maĭ vază nicĭ odată, dar şi cu speranţa că nu va muri maĭ nainte d'a'şĭ scălda ochiĭ în aurul fluid şi viŭ al soareluĭ de Miază-zi.

Un fior îĭ scutură întreg corpul atuncĭ şi sări în sus şi maĭ palidă. Să moară, pentru ce se gândea ea la moarte? Şi, contesa se duse la fereastră unde'şĭ lipi fruntea pe geamurile îngheţate, uitându-se pe câmpia tristă unde nu se zărea nicĭ o trăsură încă, nu se vedea trăsura care trebuia s'aducă pe doctorul celebru pe care contele îl chemase din Moscva şi pe care se dusese la gară ca să'l primească. Doctorul? Annia era aşa dar bolnavă? Vaĭ! prea bolnavă, şi încă de multă vreme.

Goni ideia asta, comprimând, cu batista'ĭ dusă la buze, accesul uneĭ tuse micĭ sfîşietoare; şi, îngheţată până la măduvă de gerul pămîntuluĭ rusesc acoperit cu zăpadă, se uită fix la orizontul spre care fugiseră păsările în triunghiurĭ marĭ de aripĭ carĭ zburaŭ. Colo, colo, dincolo de bărăgane, dincolo de pădurĭ, dincolo de gârle, departe, tot departe, o atrăgea ţara fără iarnă!!

Contesa numĕră an cu an. Acum are douĕ-zecĭ şi treĭ de anĭ; prin urmare de cincĭ-spre-zece anĭ nu maĭ vĕzuse ea marea, acea mare întunecată şi catifelată, fosforescentă, fără flux nicĭ reflux şi murmurătoare, cu care nicĭ o mare nu semĕna. Dar de unde'ĭ venea atragerea asta misterioasă, nostalgia asta nespusă, proorocitoarea siguranţă de bună stare, de pace şi de căldură pe care ar gusta o acolo? Ce atavism obscur, ce hereditate o duceaŭ spre vila şi spre malurile însorate pe carĭ le revĕzuse de atâtea orĭ în visele şi gîndurile sale?

Frigul ucigaş se lăsa tot maĭ mult într'însa, tremura acum, în faţa foculuĭ unde jăratecul se grămădea: auzi par'că în vis numaĭ zgomotul cailor, opritul trăsureĭ, intrarea conteluĭ şi a doctoruluĭ. Sergiŭ o luase în braţe, cum vĕzuse ea odată că din vagon ducea pe muma sa în braţele vînjoase ale soţuluĭ. Şi, clănţănindu'ĭ dinţiĭ, se deşteptă din inconscienţa sa, în camera sa, în pat, desbrăcată de slujnicĭ.

Doctorul bătrîn o asculta, serios, şi ea se simţia că moare.

*

Peste treĭ lunĭ, dupe ce se sculă din pat, foarte slabă încă, abia în stare ca să voiajeze, contesa zmulsese soţuluĭ sĕŭ şi doctoruluĭ consimţimîntul lor ca să plece. O! ce fericită era! Forţele'ĭ abătute păreaŭ galvanizate. Nu maĭ dormea; frigurile scăpăraŭ în ochiĭ sĕĭ înfundaţĭ; însă din pricina fericireĭ rĕmânea frumoasă.

Voia să fugă, să fugă în sfîrşit de ţara asta rece pe care o primă-vară slabă şi rece abia o înviora, să se ducă spre marea caldă, să se scalde în lumină! La Canes se va vindeca de sigur! Numaĭ când se gîndea îĭ mergea maĭ bine. Cât ţinu voiajul fu gînditoare, dar cum trecu de Paris şi de Lyon se 'nveseli. In faţa eĭ, contele, îngrijat, trist, dar silindu-se să zîmbească, se întreba dacă natura, tinereţea şi viaţa nu vor face o minune.

Ajunseră la Canes noaptea. Contesa fu dusă, obosită, în vila care fusese închiriată maĭ dinainte. A doua zi voi, cu drept cuvînt, să se ducă la cimitir şi să acopere cu trandafirĭ mormîntul vechĭ, uitat, al prinţeseĭ Rorserf. Pe urmă se gîndi la nenea care murise şi el. Pe urmă o trăsură o duse în pasul caluluĭ şi o plimbă pe malul mări, unde murea vuetul valurilor spumate.

O sĕptămînă întreagă ieşi ast-fel în fie-care dupe amiazĭ, gătită cu rochiĭ scumpe, cu ochiĭ fericiţĭ şi cu zîmbetul pe buze.

Spuse atuncĭ bărbatuluĭ sĕŭ că el îĭ împlinise cea maĭ mare dorinţă a eĭ şi că era foarte fericită. Intr'o seară îĭ fu maĭ rĕŭ şi nu maĭ ieşi din casă. Peste treĭ zile se stinse, în deplină luciditate încetişor, ţiind mâna conteluĭ, leşinată într'un extaz de frumuseţe, cu obrazul scăldat de soare şi cu privirea întoarsă spre mare.

Spartali.

Fapte şi Intâmplărĭ

Pace saŭ resboiŭ? — Pe când congresul păceĭ îşĭ ţine şedinţele la Roma, guvernul german cere Corpurilor legiuitoare un credit de 120 milioane mărcĭ ca se facă artilerieĭ sale schimbările şi transformările făcute necesare de progresele balisticeĭ şi necontenita descoperire a noilor explosive.

Lohengrin. — Această operă a luĭ Wagner, care a fost pretextul unor manifestaţiĭ sgomotoase anti-germane la Paris, a fost reprezentată de opt-spre-zece orĭ.

Şi Parisieniĭ aŭ pus atâta patimă să o asculte, că sala tot-d'auna era plină maĭ mult de cât trebuia.

Când sala Opereĭ e complect plină, produce 21 miĭ francĭ pe seară; în serile în care se juca *Lohengrin* a produs 23 miĭ leĭ; ceia ce dovedeşte că lumea intra şi se înghesuia fără să aibă loc, numaĭ s'o auză. Cele opt-spre-zece reprezentaţiĭ aŭ produs 450 miĭ leĭ. Succesul sĕŭ e încă necunoscut în analele opereĭ din Paris.

Inima luĭ Gambetta. — La Ville-d'Avray, în Franţa, s'a ridieat un monument mareluĭ tribun şi patriot francez Gambetta. Monumentul a fost inaugurat maĭ zilele trecute.

In interiorul monumentuluĭ, ridicat printr'o subscripţie între Alsacienĭ şi Lorainĭ, s'a depus şi inima luĭ Gambetta închisă într'un vas de sticlă. Acest vas e aşezat într'un cilindru metalic, care, la rîndul sĕŭ e închis într'o cutie de lemn de Alsacia. Impreună cu cutia s'a pus şi un pergament cu inscripţia: „Inima luĭ Gambetta, conservată de amicul sĕŭ Paul Bert, a fost păstrată de D-na Paul Bert.“

Beţia. — După ultima statistică, în Britania şi Irlanda se consumă bĕuturĭ spirtoase pe fie-care an pentru 124-232 milioane livre sterlinge, în vreme ce pentru pâine se cheltuesc numaĭ 74 milioane şi pentru lapte 32 milioane.

Numĕrul morţilor din pricina alcoolismuluĭ e de 120 miĭ, al nebunilor de 100 miĭ; numĕrul copiilor lepădaţĭ numaĭ în Englitera e de peste 40 miĭ pe an.

STIRI TELEGRAFICE

VIENA, 1 Noembre.—Zia-Bey a sosit la Viena; după „Corespondenţa Politică“ el primise înainte de a părăsi Constantinopol marele cordon al Osmanităţiĭ.

VIENA, 1 Noembre. — Amiralul Sterneck a declarat comisiuneĭ marineĭ delegaţiuneĭ ungare că marina Austro-Ungară poate acuma să procedeze maĭ încet la dezvoltarea sa; acesta este motivul pentru care în bugetul din 1892 nu este nicĭ un credit pentru construirea de corăbiĭ noĭ. Cu toate acestea lucrarea de desvoltare va trebui să reînceapă, căcĭ sunt coastele de apărat.

Maĭ multe corăbiĭ vor fi reparate în curând. Bugetul marineĭ s'a adoptat.

VIENA, 1 Noembre.—Violente cutremurĭ de pămînt s'aŭ produs ierĭ la 3 ore de dimineaţă la Nevesigne şi la Trebique; ele aŭ ţinut de la 2 până 4 minute. Direcţiunea Est-Vest.

PETERSBUR, 1 Noembrie.—Oficial.—Un noŭ batalion de artilerie din fortăreaţă se va crea în 1892 pentru Ziegtze.

Generalul Kaulbars şeful statuluĭ major al corpuluĭ al 6-lea de armată, a fost numit în aceiaşĭ calitate la corpul din Filanda.

ROSTOW, 1 Noembrie.—Navigaţia pe Don este închisă.

VIENA, 1 Noembrie,—*Ziarul de St. Petersburg* zice că se asociază urărilor şi speranţeĭ exprimate de discursul luĭ Franţ Iosef pretutindenĭ unde conservarea păciĭ sub rezerva ocrotireĭ intereselor legitime în joc, este considerată cu drept cuvînt ca gagiul cel maĭ sigur al prosperităţiĭ popoarelor.

ULTIME INFORMAŢII

CRIZA

Aseară s'a ţinut la D. N. Blaremberg o întrunire a câtor-va amicĭ aĭ puritanuluĭ.

Acesta a declarat că deşi o doreşte foarte mult, nu poate să intre în minister din pricină că miniştriĭ nu se pot înţelege asupra remanierеĭ.

*

Astă-zĭ la 9 ore dimineaţa s'a ţinut la D. Catargiu o consfătuire între D-niĭ Florescu, Catargiu şi Vernescu.

Intrunirea aceasta s'a ţinut în vederea consiliuluĭ de miniştri, pe care'l prezidează azĭ Regele.

Se crede că hotărîrea celor treĭ şefĭ este ca guvernul să demisioneze în întregul sĕŭ.

*

A început din noŭ să circule zvonul despre tratative cu D-niĭ Al. Marghiloman şi Menelas Ghermani.

Sunt însă puţine probabilităţĭ de reuşită.

—*—

Partea fie-căruĭ societar de clasa I al Teatruluĭ Naţional, a fost pe luna Octombrie de 400 leĭ, fără *feux*-rile date.

—*—

Poliţia din New-York a respuns Parchetuluĭ nostru, că Michel Kirschen care fugise din Bucureştĭ, a fost prins.

Ministerul nostru de justiţie va trimete actele acesteĭ afacerĭ împreună cu fotografia culpabiluluĭ, ministeruluĭ nostru de externe care va face formalităţile pentru estradarea luĭ Kirschen.

—*—

Operaţiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 1 Noembrie 1891.

Grâŭ de 57 jum. libre 14.85, gr. de 56 libre 14.75, grâŭ de 56 lib. 14.05, grâŭ de 57 libre 14.55, grâŭ de 58 libre 14.70; porumb noŭ de 58 jum. libre 10.55, por. v. de 60 libre 11.25, por. v. de 61 lb. 11.25, por. v. de 60 ¼ lb. 11.05, por. de 58 jum. lb. 11.05, por. noŭ de 59 ¾ lb. 10.75, por. noŭ de 60 libre 10.90; secară 51 jum. lb. 14; meiŭ de 58 lb. 7.85; por. noŭ vag. 13.10.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ 33.000 hect. Ovĕz 4000 hect. Pe uscat: 16.000 hect. Porumb 4800 hect. Secară 1500 hect. Orz 5000 hectolitri.

—*—

D-rele Olimpia Steriad, Mina Miuleţ şi D-niĭ S. Radian, Adrian Papazolu, V. Voiculescu, Th. Slăoceanu a reuşit la examenul de Chimie organică al D-luĭ profesor Dr. Istrate.

Felicitările noastre.

—*—

Lotăria albaneză se va trage irevocabil la 17 Noembre curent.

Cu câte-va zile înainte se va anunţa şi localul unde se va face tragerea.

—*—

Colonelul August Gorjan la Mărcuţa.

Colonelul Gorjan a fost trimes la Mărcuţa spre a începe o anchetă asupra cauzelor foculuĭ de zilele trecute.

—*—

ULTIMA ORA

Ministerul s'a complectat cu intrarea D-lor:
N. Blaremberg la justiţie;
Al. Vericeanu la domeniĭ.

AU BON MARCHÉ

BUCUREŞTI 24, — STRADA LIPSCANI — 24, BUCUREŞTI

Mare asortiment de noutăţi de iarnă

Stofe de lână de fantesie şi într'o culoare, flanele, bonetărie, stofe pentru dame.

PALARII noutăţi pentru dame şi fete

CONFECŢIUNI ŞI INCĂLŢAMINTE PENTRU COPII

COMANDE SE EXECUTĂ FOARTE PROMPT

Au bon marché vinde cu câstig mic

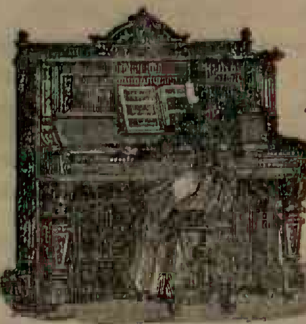
N. MISCHONZNIKY

BUCUREŞTI

Strada Lipscani, 31, (piaţa Sf. Gheorghe)

CEL MAI MARE

DEPOSIT DE PIANURI

din fabrica **Blüthner** şi altor fabrici renumite din **Berlin, Stuttgart, Paris,** etc.

Mare deposit de orice **note şi instrumente musicale.** Musici de masă cu manivel şi cari cântă singure cu note schimbătoare.

Preţuri moderate

MAGASIN DE CEAI DIN MOSCOVA

S'a mutat din Strada Vămei în Calea Victoriei No. 47

Sub Hotel Oteteleşianu

M. G. Godzelinsky

K. C. Popoff

A sosit un mare transport de **samovare** din Tula fabrică **Botaşoff.**

Cu stimă, **F. I. Godzelinsky.**

LA MASCOTTA — NOUL MAGASIN — LA MASCOTTA

Noutăţi—pentru DAME şi COPII.—Noutăţi.

BUCURESCI **Str. Lipscani, 23** „LA MASCOTTA" BUCURESCI **Str. Lipscani, 23**

De la Sf. Dumitru se măreşte magasinul din causa sosirei nouilor transporturi de

MARFURI pentru SESONUL DE TOMNA şi IARNA

Mare asortiment de **pălării de dame şi copii, boa de pene de struţ** şi **de cocoş** în toate culorile. Borduri de pene. **Ciorapi, Ghetre, Capişóne.**

SPECIALITATE DE MANUŞERII FRANCEZE

PARFUMERIE, POUDRE ŞI SAPUNURI specialitate franceză

MERCERIE **Furnituri** EN GROS **pentru Mode**

LA MASCOTTA

LA MASCOTTA

VINUL DE QUINIUM LABARRAQUE

aprobat de Academia de Medicină din Paris, este resumatul, condensaţia tutulor principiilor active ale chinei. « Câte-va grame de quinium produc acelaşi efect ca mai multe kilo de chinina. » (ROBIQUET, Profesor al Şcolei de Farmacie din Paris.)

« După ce am căutat mult timp un tonic puternic, l'am găsit în quiniumul D-tale, pe care'l consider ca reparatorul fără seamăn al constituţiilor sleite. » (Dr CABARET.)

« Vinul de Quinium Labarraque *este complinirea cea mai folositóre a chininei în tratarea frigurilor. Efectele sale sunt mai cu deosebire notabile în frigurile vechi de accesegi'n cahexia palustră.* (BOUCHARDAT, Profesor la Academie.)

Fabr. L. FRERE, 19, Rue Jacob, Paris.

IN TÓTE FARMACIILE

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru maşine : Asbest. Manometri

STICLE pentru nivel, robinete şi Ventile de abur, Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN

cu preţuri foarte reduse la Depositul fabricei

Otto Harnisch **41, Strada Academiei, 41** vis-à-vis de Ministerul de Interne

Preţuri reduse

Preţuri fixe

CAPILOFILUL

Părul este una din podoabele de căpetenie ale omului şi în special ale femeiei; mulţi, foarte mulţi sufer moraliceşte de degenerarea acestei podoabe.

In urma unor experienţe îndelungate cu acest preparat, am reuşit a împedica căderea lui în scurt timp, provocând şi creşterea, aşa dar **„Capilofilul"** este adevĕratul prietin al acestei podoabe; numire cu drept câştigată, în urma rezultatelor neasemănate ce a dat în Bucureşti la persoane cunoscute de toţi, cât şi în multe alte părţi din ţară.

„Capilofilul" este ultima isbândă pe tărâmul higienei, Cosmetic el redă viaţă şi putere rădăcinei părului, îi procură crescerea şi împedică căderea, însuşeşte deci calităţi ce până acum n'aŭ fost de cât, dorinţe nerealisabile.

Intrebuinţat în toate zilele ca articol (obiect) de toiletă, el va resplăti cu prisos prin efectele ce produce puţina osteneală ce cine-va îi dă în aplicarea lui.

„Capilofilul" nu conţine ca cele mai multe articole de asemenea natură, **nimic vătămător,** după cum dovedeşte certificatul dat de D. **Dr. Bernard,** şeful laboratorului analitic central.

Feriţi-vĕ de contrafaceri care se vor urmări conform legei, şi observaţi ca fie-care flacon se poarte marca înregistrată şi semnătura mea.

După cerere sunt gata a face deposite în provincii şi străinătate, încredinţând vênzarea numai la persoane de încredere,

— Preţul unui Flacon 2 Lei 50 Bani —

P. M. MARCOVICI, Farmacist

Bucureşti.—258, Calea Moşilor, 258.—Bucureşti.

Deposit se află la D. Marin Ionescu friser, Strada Academiei şi la D. G. Mellic, Calea Victoriei, Nr. 34.

PRIMA FABRICA DE OGLINZI

IN ROMANIA

AUGUST ZWOELFER, Bucuresci

Atelier pentru şlefuirea sticlelor prin procedeŭ mecanic

OGLINZI cu saŭ fără facete (şlifuri) în ori-ce dimensiuni.

STICLE FACETATE pentru cupeuri, felinare, mobile, etc.

REPARAŢIUNI: Oglinzi vechi pătate, se repară şi se fac ca cele nuoi.

PPEŢURI MODERATE.—EXECUŢIUNE IREPROŞABILA

FABRICA	**BIUROUL**
Calea Griviţei, No. 38	Str. Sf. Gheorghe-Noŭ, No. 22

S. A. MAYER & C. COHEN

Bucureşti. Calea Griviţei, 28.

DEPOSIT

DE

Cherestea pentru binale şi de tîmplărie

Fabrică şi deposit de duşumele date la rîndea. Lemne de foc de tufan, cer şi fag cu vagonu şi stânjenu precum şi tăete cu circulara or-ce lungime după voinţă.

—Ciment de Portland—

şi

Cuie de sîrmă

Grigore Pavelescu

Cismarul român din pasagi

S'A MUTAT

în

Pasagiul Băncei Naţionale

Intrarea prin Calea Victoriei Vis-a-Vis de Poliţie, str. Smârdan, şi str. Doamnei.

Cepe de ZAMBILE, Narzissen, Jonquillon, Lalele, etc.

Mărimea întêia cu nume.

MARFA SUPERIOARA

54.—Strada Carol I.—54.

Friederich Pildner.

SE MUTĂ

ATELIERUL

DE CROITORIE PENTRU BARBAŢI

R. I. LOCUSTEANU

de la Sf. Dumitru **SE MUTA**

în **Str. Occidentului, 49**

[la spatele stradei Verde]

SE MUTA

SE MUTA

SE MUTĂ

(MEDALIE de **AUR,** EXPOSIŢIA din PARIS) SIROP

Hrean-Iodat

(RAIFORT-IODÉ)

a Doct^r J. Buci

Iodul, combinat cu sucurile plantelor anti-scorbutice, fluidifică umorile şi le ajută să iasă din organism : *este un depurativ puternic.*

Siropul de Hrean-Iodat, preparat la frig, preparat de Drul J. Buci, înlocueşte cu folos untura de peşte şi tóte iodurele, pentru vindecarea ***Ingurgitarilor scrofulóse*** (*strumóse*), ***Ganglionilor cervicali, Flaciditâţei ţesuturilor, Aciditâţei sângelui, Bólelor de piele, Rachitismului, Crustelor, etc.***

PREŢUL : 3 lei — PARIS, 22, RUE DROUOT ŞI LA PRARMACIŞTI

4711 EAU DE COLOGNE.

EXTRACT DUBLU cu eticheta gotică verde şi aurie. Recunoscută ca cea mai bună din lume. Nu a obtinut la toate exposiţiunile de cât premiul ântâiŭ.

Fabrica de Apă de Colonia şi parfumerii

FERD. MÜLHENS

Glockengasse, 4711, Coloria pe Rin

De vênzare la cele mai bune farmacii şi parfumerii.

Căţei de vênătoare din cea mai bună rasă se găsesc de vênzare în strada Romană Nr. 141.

DE VÂNZARE în condiţiunii foarte avantagioase Hanul din Calea Rahovei şi strada Sabinelor Nr. 4 faţada în rĕspîntia a patru strade

DE INCHIRIAT un mare local pentru o fabrică, coprinzênd patru saloane şi mai multe încăperi de locuit, osebit o instalaţie întreagă de maşină pentru dărăcit, tors şi tesut lână, decatir şi boiangerie, 4000 kile lână neagră de Dobrogea este de vînzare.

Doritorii se pot adresa Calea Moşilor Nr. 138 saŭ la D-nu Dumitru Petrescu Calea Moşilor Nr. 117 bis.

LA COROANA DE STEJAR

122, Calea Victoriei, 122

Bucureşti

La Biserica Albă intrarea prin colţ

Prima fabrică de coroane artificiale. Specialitate de tricouri. Mare depoŭ de cravate din stofele cele mai fine şi elegante. Asortiment complect de corsete. Lingeri precum cămăşi, gulere benţe etc. Diferite mărfuri de galanterie precum şi un mare deposit de Parfumerie din cele d'ântâi fabrici.

Cu stimă

N. Dăţulescu

O damă, avênd câte va ore libere se oferă a da lecţiuni de piano în condiţiuni avantagioase:

A se adresa la administraţia ziarului **Adevĕrul.**

De închiriat

Din cauza altora afaceri ce am pe din afară, şi ne permiţêndu'mi timpul de a mĕ mai ocupa cu această afacere, sunt decis a preda Magasinul meŭ de manufactură coloniale şi bĕuturi cel posed în Comuna Popeşti Bâcu plasa Sabaru Judeţul Ilfov pentru condiţiuni se va adresa tot în această Comună.

Tudorache Popescu

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureşti Iaşi, direct de persoane. — Pleacă din Bucureşti la ora 7 dim., din Ploeşti 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşani 1.20 p. m., din Mărăşeşti 2,10 p. m., din Adjud 3.00 p. m.. din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcani 9.04 s., soseşte în Iaşi 11.20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureşti 9.35 seara, din Ploeşti 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşani 2.43 dim., din Mărăşeşti 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcani 8,40 dim., soseşte în Iaşi la 10,45 dim.

Bucureşti-Vaslui, Brăila - Galaţi, direct accelerat. — Pleacă din Bucureşti la 7.50 seara, din Ploeşti 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşani 1,37 nóptea, din Mărăşeşti 2,15 noaptea, din Tecuci la 2.53 dim.. din Bêrlad 4,28 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vaslui la 5,52 dim. spre Galaţi, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşi 3,22 d., soseşte în Galaţi 4 dim.

Bucureşti - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureşti 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteşti 9.38 seara, din Costeşti 10,06 seara, Slatina 11.27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşi 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3.40 dim., soseşte în Vêrciorova 4.02 dim. — De persoane pleacă din Bucureşti 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleşti 11,04 dim., din Piteşti 11,37, din Costeşti 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşi 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureşti 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteşti 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşi 10.30 seara, din Turnu-Severin 12 38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureşti-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureşti 2.35 p. m., din Titu 3.57 seara, din Goleşti 5.24 seara, din Piteşti 5,50 seara, din Costeşti 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureşti-Piteşti, direct persoane — Pleacă din Bucureşti 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleşti 9.44 d., soseşte la Piteşti 10,44 d.

Bucureşti-Galaţi, direct, persoane. — Pleacă din Bucureşti 9,40 d., din Ploeşti 11 48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşi 5,59 p. m., soseşte Galaţi 6,35 seara.

Acelaşi tren spre Tecuci. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m, din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşani 7,48 seara, din Mărăşeşti 8.30 seara, soseşte Tecuci 9,45 seara.

Bucureşti-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureşti 4.40 p. m , din Ploeşti 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureşti 7,40 d., din Ploeşti 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureşti 8,50 d., din Ploeşti 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureşti-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureşti 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureşti gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureşti, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureşti-Călăraşi, Feteşti-Slobozia, pleacă din Bucureşti 7,50 dim., soseşte Călăraşi 12,20 p. m. Feteşti 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI :

Din Iaşi 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vaslui-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţi 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteşti 9,10 seara.
Din Călăraşi 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCUREŞTI.